

184. Robert, minns du?

Ro- bert, Ro- bert, minns du kal- la vin- tern, För förs- ta gång- en när vi
tal- tes vid? Ut- i min fa- ders enk- la bo- ning, Där
bad, du, att jag skul- le äls- ka dig. Men att du var så falsk ut-
i ditt hjär- ta, Att du så gruv- ligt tänkte nar- ra mig.

2. Jag var ung och en oskyldig flicka,
Jag gav mitt hjärta och min hand åt dig.
∴ Jag tänkte sammans få med dig leva,
Men se, just då blev du så falsk mot
mig.∴

3. I sex långa år har jag nu vandrat,
Förutom vänner och förutan stöd.
∴ I glädjedagar har man vänner
många,
Men var är vännerna i sorgens tid? ∴